ای لـه لمانځه غافلـه مسلمانـه وروره !

لمونځ پـه دین کی ډیـر اهم عبادت دی چه پـه قـرآنکریم او سنت نـبوی (ص) کی پـه لمانځه ډیـر تـأقید شوی دی اود لمانځه پـه ترك کولـو قـرآن اوسنتـو دسختی تـباهی اوبـربـادی خبر ورکړی دی .

خوافسوس دهغه چا پـه حال چه ددنـیا حب اودهغه ځل اوبل دومره تـر تـأثٍیر لاندی راوستي وی چه خپل ستر پـالـونکی رب (ج) یـی هم هیر وي اولـه هغه (ج) نـه ویـريږي.

هغه رب (ج) چه دمور پـه ګيډه یـی روزلي حال داچه خپلـه مـور دي هم لـه حالـه نـاخبره ؤ .

که پـه کومه بـارانی شپـه کی دبانـدي وتـلی وي ګوري بـه چه ټول خلك پـه خوب بـیده دی آرامه آرامـي ده خو ګوري بـه چه دآسمان لـه طرفـه سختـه بـاوره اویـا بـاران وریږي دغه وخت ستا رب (ج) بـیدار دی اوپـه ډیـر بـيړه سره دخپلو بـندګانـو دنفقي اکمالات کـوي .

تـه نـه پـوهيږي چه دا لمر داورځ اوشپـه د څه لـپاره او دچا لـپاره منظم روان دي .

همداسی لـوی ښتـن (ج) د عبـادت وړ دی هغه (ج) تـه بـایـد دعجز سر ټيټ شي .

همدا ژوند دی همدا شیبي دي چه تیریږي ناګهانه به دمرګ خبر راشي
خو مونږ به څه نه وي کړي
بیا نه دغه دنیا شته اونه بیا دلته ژوند شته دغه نړي به له
یوه سره ړنګه شي .
لاندی الهی [ج] فرمانونه اودهغه دنازولي رسول [ص] وینا وي ولوله :

دلمانځه فرضیت:

په قرآنکریم کښي ډیر آیتونه دلمانځه په باره کی نازل شوي چه په هغه آیتونو کی الله [ج] مسلمانانوته ددی ترعبادت حکم فرمائی. الله [ج] فرمایي :

«فَأَقِيمُواْ الصَّلاَةَ إِنَّ الصَّلاَةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا(النساء ١٠٣)».

((قائموي تاسي (سم اداکوی سره له ټولو حقوقو) لمونځ ! بیشکه چه لمونځ دی پرمؤمنانو فرض کړي شوی په معلومو اوقاتوکښی)).

«مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (الروم ٣١)».

((رجوع کوونکي دی دغه (الله) ته او ویریږي (له غذابه) دالله او قائموی (سم اداکوي سره له ټولو حقوقو) لمونځ اومه کیږي له مشرکانو)) .

«وَأَنْ أَقِيمُواْ الصَّلاةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِيَ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (الانعام ٧٢)».

((حکم شوی دي مونږ ته دالله له طرفه) په دي چه قائموی (سم اداکوي سره له ټولو حقوقو) تاسي لمونځ اوویریږدي تاسي له دغه (الله) نه اودغه (الله) همغه ذات دي چه ده ته به ورټول کړشی تاسي (په قیامت کی)) .

وعن ابن عمر رضي الله عنهما : أنَّ رَسُول الله صلي الله عليه وسلم ، قَالَ : ((أُمِرْتُ أنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أنْ لاَ إلـهَ إلاَّ الله ، وَأنَّ مُحَمَّداً رَسُول الله ، وَيُقيمُوا الصَّلاَةَ ، وَيُؤتُوا الزَّكَاةَ ، فَإذَا فَعَلُوا ذلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءهُمْ وَأمْوَالَهُمْ إلاَّ بحَقِّ الإسْلاَمِ ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللهِ تَعَالَى)) مُتَّفَقٌ عَلَيهِ .

له ابن عمر [رض] نه روایت دی چه رَسُول الله صلي الله علیه وسلم فرمایلی :ماته حکم شوی چه ترهغه له خلکوسره کوم ترڅوچه هغوي ګواهي ونه کړی چه بغیرله الله بل معبود نشته اومحمدصلی الله علیه

«مُرُوا أَوْلاَدَكُم بِالصَّلاَةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْع سِنِينَ وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ، وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ» بخاري وسنن ابى داود

((كله موچه اولادونه اوه كلنى ته ورسيدل هغوى ته په لمانځه كولو امر وكړى اوكله چه لس كلنى ته ورسيږى لمونځ ونه كړي هغوى ووهي اوپه همدى سن كى د دوى بسترى ورجلاكړي)).

دلمانځه وختونه :

دلمانځه وختونه په ځنوقرآني آيتوكى راغلي دى .

«أَقِمِ الصَّلاَةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا (الاسراء ٧٨)».

((قائموى (سم اداكوى سره له ټولو حقوقو) لمونځ ورسته له زواله دلمرترتياري دشپى پورى (يعنى دظهر،عصر،مغرب اوعشاء لمونځونه ادا كړه !) اوله قرائت دفجر(يعنى دسهارلمونځ ادا كړه) بيشكه چه قرآن لوستل (لمونځ كول) دفجرحاضرشوى دى (يعنى ورحاضريږى ملائك دشپى اود ورځى)).

«وَأَقِمِ الصَّلاَةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ (هود ١١٤)».

((**او** قائم كړه (سم ودروه سره له ټولو حقوقو) لمونځ په دواړو طرفونو دورځى اوپه ساعاتو له شپي (چه نژدي وي ورځى ته) يقيناً چه نيكى (يعنى پنځه وخته لمونځ) لرى كوى بدي (كوچنى گناهونه) ،دغه (حكم اووعده) پند دى لپاره دپندقبلوونكو)).

« نَزَلَ جِبْرِيلُ فَأَمَّنِي فَصَلَّيْتُ مَعَهُ ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ يَحْسُبُ بِأَصَابِعِهِ خَمْسَ صَلَوَاتٍ» بخاري

)((جبرل نازل شو اوما دهغه په امامت له هغه سره لمونځ وكړ،بيامي ورسره لمونځ وكړ، بيامي ورسره لمونځ وكړ، بيامي ورسره لمونځ وكړ، بيامي ورسره لمونځ وكړ،په ګتوسره يې پنځه لمونځونه حساب كړل))

كله چه رسول الله صَلي الله عَليهِ وَ آلهِ وَ سَلّم معاذبن جبل (رض) يمن ته ليږلو هغه ته يې داسې وفرمايل:

«ادْعُهم إلَى: شهادةِ أنْ لا إله إلاّ اللّهُ وأني رسولُ اللّهِ، فإن هُمْ أطاعوا لذلك فأَعْلِمْهُم أنّ اللّهَ افترَضَ عليهم خَمسَ صَلواتٍ في كلّ يومٍ وليلة، فإن هم أطاعوا لذلك، فأَعْلِمْهُم أنّ اللّهَ افترضَ عليهم صدقةً في أموالِهِمْ، تُؤخَذُ من أغنيائهم وتُرَدُّ على فُقرائهم» بخاري: 1377

((هغوى دعوت كړه په شهادت د **شهادةِ أنْ لا إله إلاّ اللّهُ وأني رسولُ اللّهِ پس كه هغوى دادعوت قبول كړ،نوبيايي پوه كړه چه الله تعالى فرض كړي پرتاسي په هره شپه اوورځ كې پنځه وخته لمونځونه بيايي چه لدي حكم څخه پيروي وكړه نوخبريې كړه چه الله تعالى پرتاسي صدقه (زكات) فرض كړي ،چه دمالدارو دهغوى نه به اخستل كيږى پر فقرآء اوتنګلاسودهغوى ته به ورګرځول كيږي)) .**

مګرشيعيه چه دپنځو وختو لمونځونه په دريووختو كې كوي صريح مخالف له قرآن اواحاديث رسول الله (ص) سره كوي .

پدى اړه محمد عبدالطيف انصارى (مدينه منوره) په خپل كتاب(**يا غافلاً عن الصلاة**) كې داسې ليكي:

دحضرت علي(رض) د خپل خلافت په دوران داسلامى خلافت ټولو واليانو ته داسې مكتوب وليږه.

په هغه مكتوب كې دپنځه وخته لمانځه واضح حكم شوى دى .

دغه حكم له كتاب نهج البلاغه چه معتبرترين كتاب پس له قرآن كريم په نزد دشيعيه ګانو دى نقل كوم:

«أمَّا بَعْدُ فصَلُّوا بالنَّاسِ اَلظُّهْرَ حتَّى تَفِيءَ اَلشَّمْسُ مِنْ مَرْبضِ اَلْعَنْز وَ صَلُّوا بهمُ اَلْعَصْرَ وَ اَلشَّمْسُ بَيْضَاءُ حيَّةٌ فِي عُضْوٍ مِنَ اَلنَّهَار حِينَ يُسَارُ فِيهَا فَرْسَخَان وَ صَلُّوا بهمُ اَلْمَغْربَ حِينَ يُفْطِرُ اَلصَّائِمُ وَ

امابعد! دظهرلمونځ له خلکوسره ترهغه اداکېږی چه دلمرسیوری په اندازه دځای دوزی دچملاستی شی، اودعصرلمونځ له هغوی سره هغه وخت اداکېږی چه لمرسپین وی اودومره پاتی وی چه دوه فرسنگه لاره طی شی، اودمغرب لمونځ هغه وخت اداکېږی چه روژه دار روژه ماتوی اوحاجی مناته روانیږی ،اودعشاء لمونځ له هغوی سره اداکېږه د شفق له ورکیدوڅخه تردریمی حصی دشپی پوری یی ادا کوی ،اودسهار لمونځ هغه وخت له هغوی سره اداکوه چه هرڅوک یواوبل وپیژنی .

دپنځه وخته لمونځون داوقاتو په اړه داؤ دحضرت علی(رض) فرمان . خو بیاهم هغه کسان چه دحضرت علی دم(رض) حبت دعواوی کوی ولی پنځه وخته لمونځونه په دریووختوکی ادا کوی؟ ،دغه عمل له قرآن ،سنتواودحضرت علی(رض) له حکم سره ښکاره مخالفت دی اوددوی بی ځایه دلایل دهیڅ اعتبار وړ نه دی .

خدای (ج) دی په دوی ورحمیږی اوخدای د(ج) دوی ته هدایت وکړی .

دلمانځه فضیلت :

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ (العنکبوت ۴۵).

((اوقائموه لمونځ یقیناً لمونځ منع کوی (لمونځ کوونکی) له فحشآء اوناوړه چارو څخه ، اوخامخا یادول دالله ډیر لوی دی او الله په هغه څه پوهیږی چه تاسی یې کوی)).

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۹ أُوْلَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۱۰ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (المؤمنین ۱۱-۹) .

اوهغه (کسان هم کامیاب شول) چه دوی همیشه پرلمونځونو خپلو ساتنه کوی (چه تل یی سم اداکوی سره له ټولو حقوقو) هم دغه (مؤمنان) هم دوی دی وارثان هغه (وارثان) چه میراث به اخلی فردوس دوی پدغه جنت الفردوس تل پاتی کیدونکی دی.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُواْ الصَّلاَةَ وَآتَوُاْ الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ (البقره ٢٧٧).

يقيناً هغه کسان چه ايمان يې راوړی دی او کوی دوی ښه عملونه او قايموی لمونځ (په ښه شان) او ورکوی دوی زکات شته دوی لره اجر په نزد د رب د دوی او نشته هيڅ ډول ويره پر دوی باندی او نه به دوی (هيڅکله) غمجن کيږی

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ٣٤ أُوْلَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ (المعارج ٣٥)

هغه کسان چه دوی دخپل لمانځه ساتنه کوی دغه کسان به په غزت سره دجنت په باغونو کی اوسيږی .

عَنْ ابی قتاده بن رِبْعی (رض) قال قال رسول الله صلی الله عليه وسلم قَالَ الله تعالی

اِنِّی افْتَرَضْتُ عَلى اُمَّتِکَ خَمْسَ صَلَوٰاتٍ وَعَهِدْتُّ عِنْدِی عَهْدًا اَنَّه مَنْ حَافَظَ عَلَيْهِنَّ لِوَقْتِهِنَّ اَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ فِیْ عَهْدِی وَمَنْ لَّم يُحَافِظْ فَلاَ عَهْدَ لَه عِنْدِی (ابوداود،ابن ماجه،بيهقی).

چه ماستا په امت پنځه وخته لمونځونه فرض کړی دی اوددی می خپل ځان سره وعده کړی ده چه څوک داپنځه لمونځونه په خپل وخت کښی ادا کولو پابندی وکړی هغه به پخپله ذمه واری جنت ته داخلومه اوڅوک چه ددی لمونځونو اهتمام نه کوی نوپه مابانذی دهغوی هيڅ ذمه داری نشته .

وعن أبي زهير عُمارة بن رُؤَيْبَة قالَ: سَمِعْتُ رسولَ الله ((لَنْ يَلِجَ النَّارَ أحدٌ صَلَّى قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا)) يعني : الفَجْرَ والعَصْرَ . رواه مسلم .

له ابی زهير عماره بن رويبة (رض) نه روايت چه ما درسول (ص) څخه واوريدل چه هغه سړی به هر ګز دوزخ ته داخل نشی چاچه دلمرختلو اوپريوتلو نه مخکی لمونځونه يعنی دسحر اومازيګر وکړی .

له ابن مسعود (رض) نه روايت چه ما رسول الله (ص) نه پوښتنه وکړه چه کوم اعمال بهتر دی – نبی صلی وفرمايل :

((الصَّلاَةُ عَلَى وَقْتِهَا)) قلتُ : ثُمَّ أيٌّ ؟ قالَ : ((برُّ الوَالِدَيْنِ)) قلتُ : ثُمَّ أيٌّ ؟ قالَ : ((الجِهَادُ في سَبيلِ اللهِ)) متفقٌ عَلَيهِ

په خپل وخت لمونځ کول ،ماوویل ددی نه ورسته ؟ نبی صلی الله علیه وسلم وفرمایل دموراوپلار سره ښه سلوك !ماپوښتنه وکړه ددی نه ورسته کوم؟ هغوی صلی الله علیه وسلم وفرمایل دالله(ج) په لار کی جهاد (بخاری اومسلم)

دلمانځه اهمیت اودلمانځه په غفلت کولوسخت غذابونه:

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ٤٢ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ (المدثر٤٣).

تاسی څه شی دوزخ ته بوتلی ، هغوی به ووایی مونږ له لمونځ کونکو څخه نه ؤ.

فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا (مريم ٥٩).

بيا له هغوی ورسته هغه ناکاره خلکو دهغوی ځای ونيو چه لمونځ یې ضايع کړ او دخپل نفس دغوښتنو پیروی یې وکړه نږدي ده چه دګمراهی له عاقت سره مخ شي.

«الصَّلَاةَ الصَّلَاةَ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ» ابي داود,ابن ماجه, ومسند أحمد

دلمانځه اداکول،دلمانځه په اداکولو اوله مزدورانوسره دښه رویی کولو خیال ساتی.

«مَنْ حافظ عَلَيْهَا، كَانَتْ لَهُ نُوراً وبُرْهَاناً وَنَجَاةً يَوْمَ القيامَةِ، وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهَا، لَمْ يَكُنْ لَهُ بُرْهَانٌ وَلا نُورٌ وَلَا نَجَاةٌ، وَكَانَ يَوْمَ القِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ، وَهامَانَ، وَفِرْعَوْنَ، وَأُبَيِّ بْنِ خَلَفٍ» مسند امام أحمد وابن حبان

((څوك چه په لمانځه (سره له حقوق) دایمی پابندوی هغه لمونځ به دقیامت په ورځ دده لپاره دلیل ،وسیله اورڼایی وګرځی، اوڅوك چه دلمانځه پابندی ونه کړی دده لپاره به په قیامت کی نه دلیل وی ،نه وسیله،نه نجات اونه نور وی ،اودقیامت په ورځ به له قارون،فرعون،هامان اوابی بن خلف سره یو ځای حشر کیږی)).

«بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلاَةِ». صحيح مسلم

((فرق په مابین د مؤمن اوکافر او مشرک کی دلمانځه ترک کول دی)).

دابی هریره(رض) نه روایت چه رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل:

((إنَّ أوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ العَبْدُ يَوْمَ القِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلاَتُهُ ، فَإنْ صَلَحَتْ ، فَقَدْ أفْلَحَ وأنْجَحَ وَإنْ فَسَدَتْ ، فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ ، فَإنْ انْتَقَصَ مِنْ فَريضَتِهِ شَيْءٌ قَالَ الرَّبُ ج انْظُرُوا هَلْ لِعَبدِي من تطوّعٍ ، فَيُكَمَّلُ مِنْهَا مَا انْتَقَصَ مِنَ الفَرِيضَةِ ؟ ثُمَّ تَكُونُ سَائِرُ أعْمَالِهِ عَلَى هَذَا)) (رواه التِّرمِذِيُّ).

دقيامت په ورځ به دبنده په اعمالو كى (دټولو نه مخكى) دهغه دلمانځه حساب وى كچرى دهغى دلمانځه حساب صحيح اووتلو نوكامياب شو اونجات يى ومود اوكچرى خراب راووت نونامراداوتاوانى شو كه فرضوڅخه كم راووتل نوالله تعالى به وفرمايى وګورى كه دده په عمل نامه نفل وى نودهغه په ذريعه ذاكمى پوره كړى ددى ورسته دپاتى اعمالو حساب كتاب هم لدى انذازى باندى كيږى ترمذى

له لمانځه نه غافله مسلمان ورور سره څو خبرى :

پوښتنه مى وكړه څنګه لمونځ نه كوى

ويل يي : مشغول ومه

ومى ويل : څه مشغوليت ؤ ترلمانځه هم مهم په داسى حال كى چه دقيامت په ورځ به لومړى حساب دلمانځه وى .

ويى ويل : پوهيږى چه ددنيا مشغوليت ذيات دى نوڅه بايد وشى .

ومى ويل :آيا نه پوهيږى چه داسلام اوكفر ترمنځ سرحد لمونځ دى

حديث شريف : **بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشرِّكِ وَالْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلاَة**

وويل : مسلمانى يواځى په لمانځه كى نده ،مهمه داده چه دانسان زړه پاك وى ،زه مسلمان ته ضرر نه رسوم ،له خلكوسره ښه سلوك لرم اودټولوسره خوش اخلاقى كوم .

ومى ويل : دغه شيطانى حيله ده چه ځنى مسلمانانوته دهغه په وسيله فريب وركوى ترڅودګناه مرتكب شى ،چه دى فكركوى مابه ښه كاركړى وى زه خوښ سړى يم حال داچه ترلمانځه نولويه ګناه شته ؟ داسترعبادت ګوره

دادشيطان وسوسى دى چه زمونږ ناوړه اعمال راته ښه ښكاره كوى

وَإذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطانُ أعْمَالَهُمْ (الانفال ٤٨)

وويل :ډيرخلك شته چه لمونځ كوى خوبيا هم ګناه كوى

ومی ویل :نوڅوک چه لمونځ کوی هغه به نو ګناه نه کوی معصوم به وی ؟ معصوم له ګناه خو یواځی پیغمبران دی،خوته لمونځ کوه اوورسته ناوړه اعمال پریږده اوښه کارونه شروع کړه ،همدغه ته به یوه نمونه وی په ټولنه کی اودستا ښه اعمال به په ډیرو خلکو تأثیر وغرځوی.

ویی ویل : زه خو کلمه د لااله الاالله وایم اوالحمدالله مسلمان یم اورسول الله (ص) فرمایلی چه لااله الاالله دجنت کلی ده اوڅوک چه لااله الاالله ووائی د دوزخ اور په هغه کس حرام دی اوبل داچه الله (ج) غفوراورحیم دی.

ومی ویل :داچه لااله الاالله دجنت کلی ده هیڅ شک پکی نشته ولی پوهیږی چه علماؤ په شرح ددی حدیث شریف څه ویلی؟.

لااله الاالله دجنت کلی ده ولی هره کلئ دندانی لری چه دهغه په وسیله دروازه خلاصیږی اودجنت دکلئ دندانی صالح اعمال دی او لااله الاالله بدون له عمل په اسلامی تعلیماتو په شان دبی دندانو کلئ ده .

قوله تعالی :**وَبَشِّرِ الَّذِين آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ (البقره ۲۵)**.

قوله تعالی : **وَالَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ أُولَـئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (البقره ۸۲)**.

نوثابته شوه چه ایمان اونیک عمل لازم اوملزوم دی .

یوبل ورور ؤ چه سخت زحمتکښه ؤ خولمونځ یی بالکل نه کولو .

ورته ومی وویل وروره ته ولی لمونځ نه کوی ؟

راته ویی ویل : له وسه می نه کیږی اوترټولو ګران شی ماته لمونځ کول دی

په لمانځه کی خو سستی کولو کی هم سخت وعید دی وار خو د بالکل پریښودوشو .

قوله تعالی :

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُواْ إِلَى الصَّلاَةِ قَامُواْ كُسَالَى يُرَآؤُونَ النَّاسَ وَلاَ يَذْكُرُونَ اللّهَ إِلاَّ قَلِيلاً (النساء ١٤٢).

بیا می ورته دلمانځه اهمیت او دلمانځه دپریښودو سخت غذابونه بیان کړل ، ددی نه ورسته هغه کس سخت خفه شو دغه وخت درمضان روژی ته څو ورځی پاتی وی ، ورسته یی راته وویل زه هر کال یواځی په روژه کی لمونځ کوم کله چه روژه ختمه شی زما لمونځ هم ختم شی ، خو نن ورځ زه له خپل رب (ج) او تا سره وعده کومه چه دروژی له پیل څخه ورسته به بیا دمرګ ترورځی لمونځ قضا نه کړم . همغه ؤ چه ورسته بیا دټولو څخه مخکی همدا کس لمونځ ته پاڅیدلو.

ګرانه !

آیا لمونځ مالیات غواړي ؟ چه دپیسو په ورکړه دي زړه ونه شی .
آیا لمونځ دومره ډیر وخت نیسی چه تا دژوند له چارو محروم کړی ؟
آیا لمونځ دومره دروند عمل دی چه تا سخت ستړي کړي ؟
آیا لمونځ کوم مباح عمل دي چه ثواب اوغذاب ونه لري ؟
بلکی لمونځ دمسلمان دنجات ذریعه ده او دلمونځ په غفلت سره دسختو غذابو نوخبرداری ورکړ شوی
لمونځ یوه الهی منظمه برنامه ده چه په ټاکلو اصولو اوټاکلو وختونو تر سره کیږي ،هیڅ څوک هم ددی برنامی دتغیر توان نلري .

ګرانه !

لمونځ دورځی پنځه وخته یواځی څو دقیقی وخت نیسي چه بنده دخپل ستر څښتن (ج) حضور ته دریږی او دهغه (ج) مناجات کوی .
نو ګرانه او ګراني راځي !
نور ددی پر ځای چه شیطان ته تسلیم وو او هغه پر مونږ باندی دخپل زړه لوبي وکړی راځی ! خپل رب ته تسلیم شو اونور دهغه پوره اطاعت وکړو .

ګرانه پام کوه ! کله داسی فکر اوسوچ ونه کړی چه زه خو نو ډیر ګنهګاریم نور نو له شرمه دتوبی اودوعا لاسونه خپل رب(ج) ته نشم پورته کولی .
پوه شه داسی فکر هیڅ کله هم مه کوه د الله تعالی د رحمت دربار هر کله دخپل بنده پر مخ پرانیستي دی
اوس ته خپله دهغه (ج) د مهربانی خبر ولوله :
قوله تعالی :
قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (الزمر ٥٣).
(ای پیغمبره) هغو بنده ګانو ته می ووایه کومو کسانو چه پر خپلو ځانونو تیری کړی دی چه دالله له رحمت څخه مه ناهیلی کیږی
یقینًا الله ټولی ګناوی بښی هغه خو بښونکی اومهربان دی .
اود توبی په اړه د رسول الله (ص) وینا هم ولوله :
وعن أبي حمزةَ أنس بنِ مالكٍ الأنصاريّ - خادِمِ رسولِ الله صلى الله عليه وسلم قَالَ :
قَالَ رَسُولُ الله صلى الله عليه وسلم : للهُ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ أَحَدِكُمْ سَقَطَ عَلَى بَعِيرِهِ وقد أضلَّهُ في أرضٍ فَلاةٍ (متفق عليه).
له ابي حمزه انس بن مالك انصاری (رض) خادم رسول الله (ص) نه روایت دی چه رسول الله (ص) فرمایلی :
چه دیوه کس نه په یوه دښته یا صحرا کی خپل اوښ ورك شوی وی او هغه پیدا شی نو دغه کس به څومره خوشحالیږی – بس الله تعالی ددی نه هم ذیات دخپل بنده په توبه ویستلو خوشحالیږی .
ګرانه نور نو ستا خوښه ده چه څرګه خپل تصمیم ونیسی
خدای (ج) دي په اخلاص سره د رجوع او توبی کولو توان ما اوتاته راکړی .
یادونه : څرنګه چه لمونځ په دین کی داسی اهمیت لری لکه د انسان په بدن کی سر نو دڅوورځو لپاره به ان شآءالله د لمانځه په اړه پوره معلومات خپاره شی .

حمدالله شاکری